

Zes weken geleden kwam ik, na een periode in Nederland, weer terug in Uganda. Ik voelde me al snel weer thuis. De eerste dagen werd ik regelmatig begroet door mensen uit de buurt. Men leeft hier veel meer buiten en dus veel meer met elkaar. Als de enige blanke uit de buurt weer terug is, valt dat dus op.

Ik ben meteen begonnen met werken. De schoolvakantie was een week eerder al afgelopen. De schooljaren lopen hier gelijk aan het kalenderjaar. En dus begon ik in een nieuwe klas. Veel docenten waren met hun klas meegegaan naar het volgende leerjaar, maar ik had gevraagd om in Primary 2 te blijven.

Het is inmiddels mijn derde jaar in Primary 2. Ik heb nu alle lesmaterialen al. Dat scheelt een hoop voorbereiding. Ik heb in de loop van de tijd veel zelf ontwikkeld, en kan het nu nog verder verbeteren.

Ook kan ik vergelijken hoe de kinderen leren, ten opzichte van andere jaren. Dat is nogal een verschil. Ik werk nu samen met een docent waarvan ik al langer zag: dat is een goede docent. En nu zie ik dat dat ook een enorm verschil maakt in de resultaten van de leerlingen. De kinderen zijn zoveel verder dan de leerlingen vorig jaar. Ze kenden aan het begin van het jaar meer woorden, maar leren ook per week meer woorden bij.

Deze week heb ik ze een toets gegeven over de lesstof van de afgelopen zes weken. Elf van de achttien kinderen scoorden 75 procent of hoger; één kind had zelfs alles goed. Een mooi resultaat.

Ik ben trots op deze kinderen. En tegelijkertijd zou ik willen dat het in alle klassen zo was. Want wat in deze klas mogelijk is, is ook in andere klassen mogelijk. Als er een goede docent voor de klas staat; iemand die er echt voor gaat.

Na de toets zijn de kinderen onrustig. Na zoveel concentratie is het nodig om even te ontladen. Ik laat ze maar wat begaan. Morgen is er weer een dag, vol nieuwe leermomenten.

Mijn naam is Famke (Nakimuli) Wildeman, 38 jaar en tolk Nederlandse Gebarentaal. Sinds de zomer van 2016 woon ik in Uganda. Ik werk daar als vrijwilliger op een dovenschool, Uganda School for the Deaf in Ntinda, in de hoofdstad Kampala. Ik geef les en ik zoek sponsors voor kinderen uit armere gezinnen. Ook onderhoud ik contacten met de tolken Gebarentaal.

© Doof.nl